

Markedsgennemsnitligheden - og konkurrencen mellem bankerne indbyrdes - kan øges meget effektivt på følgende simple måder:

- Pligt til - UOPFORDRET - at give bankkunderne adgang til deres egne journaler.

(Analogt med sygehusjournaler vedr. patienters helbred mv.)

- Pligt til at offentliggøre
MODLÅNSrentesatsen
(POOLINGrentesatsen)
beregnet på grundlag af ÅOP,
d.v.s. kundernes SAMLEDE
udgifter til renter, gebyrer mv.
vedrørende parternes
NETTOmellemværende

Giv din HOVEDkreditor et kvalificeret modspil

Beregn - gratis - dit NETTOMellemværende, din rentebyrde og din rentesats idag, hvis du både låner til og fra én og samme bank.

Indlån

Indtast her saldi på hvert enkelt af dine lån **til** banken (indlån) samt renten på disse. Tryk på "Tilføj Saldo", for at tilføje saldoen til beregningerne.

Saldi	Rentesats	Slet
Du har ikke indtastet nogen oplysninger		
Saldi	Rentesats	Slet

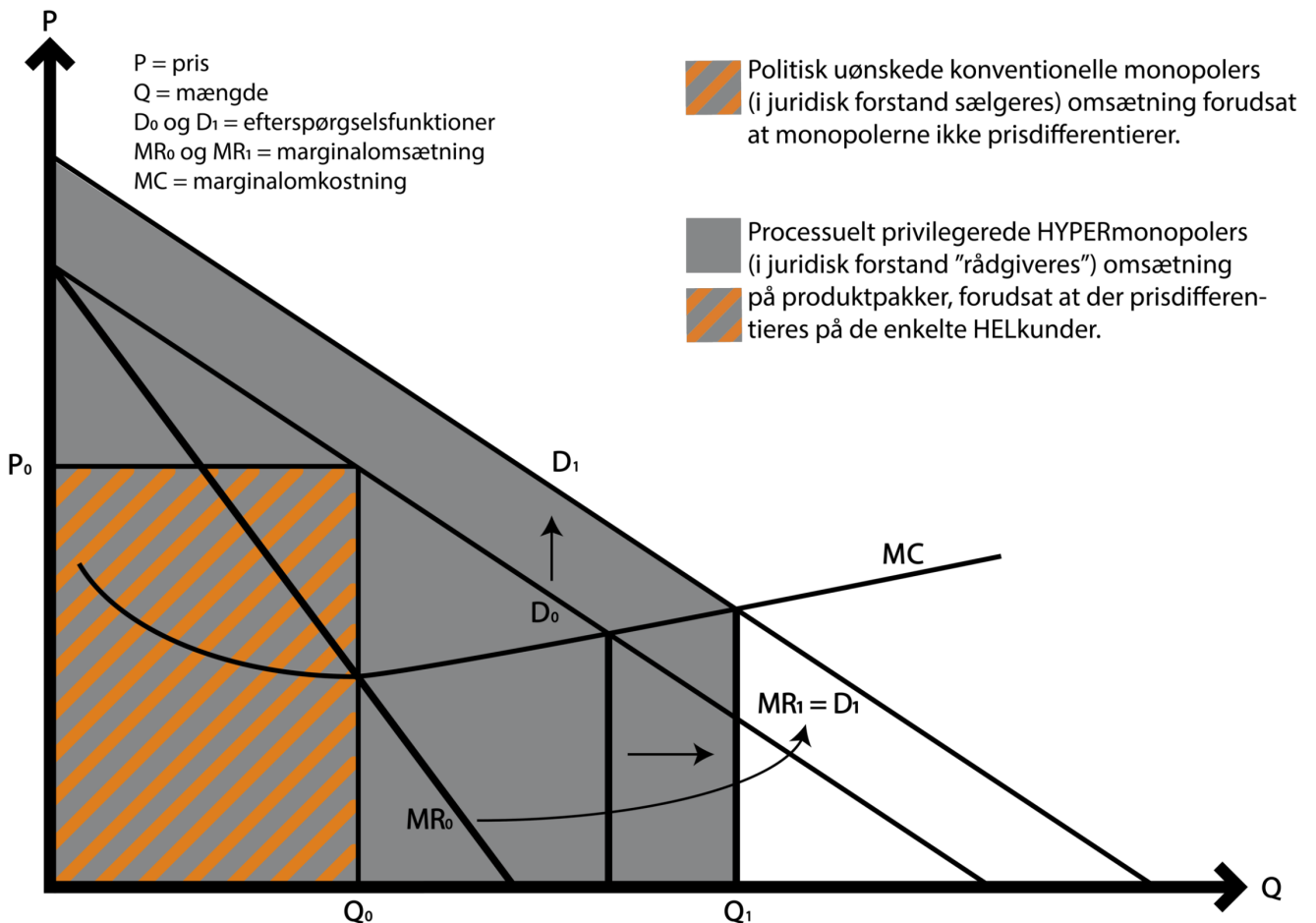
Udlån

Indtast her saldi på hvert enkelt af dine lån **fra** banken (udlån) samt renten på disse. Tryk på "Tilføj Saldo", for at tilføje saldoen til beregningerne.

Saldi	Rentesats	Slet
Du har ikke indtastet nogen oplysninger		
Saldi	Rentesats	Slet

<https://www.bankkunder.dk/reducer-dine-renter>

Processuelt privilegerede HYPERmonopolers omsætning versus konventionelle monopolers ditto

Efterspørgselsfunktionen D_0 forskydes til D_1 såfremt HELkunden er tvunget til at købe alle finansielle produkter hos én enkelt sælger, og/eller markedet er uigennemsigtigt og/eller retspraksis' bevisbyrdefordeling forudsætter, at det processuelt privilegerede HYPERmonopol, ikke er en sælger, men en rådgiver. MR_1 bliver identisk med D_1 , fordi det processuelt privilegerede HYPERmonopol prisdifferentierer på de enkelte kunder.

Modellen er statisk, dvs. beskriver omsætningen på et givet tidspunkt. Hvis modellen gøres dynamisk, vil den vise, at det grå areal øges hurtigere over tid end det skraverede.

Processuelt privilegerede HYPERmonopolers omsætning vokser hurtigere end konventionelle monopolers ditto.

- Pligt til at offentliggøre rentemarginalen, defineret som forskellen mellem Nationalbankens udlånsrente og bankens MODlånsrente (beregnet på grundlag af ÅOP)

- Ret for bankens kunder (påtaleberettigede modparter) til at vælge revisorer, der arbejder internt i banken

- Fuld (markeds-) gennemsigtighed forudsætter fuld retssikkerhed

Retssikkerhedens økonomiske axiom

$$\mathbf{B \times P > (C1 + C2 + CK)}$$

udtrykker hvornår det kan - eller ikke kan -
betale sig for kunden at sagsøge banken

(Axiomet udtrykker bankkundernes relative
og absolutte retsløshed)

- HELkundeforhold er - og bør være - uønskede bl.a. fordi NETTOMellemværendets rentesats kan være vilkårlig høj

- Bevisbyrdefordelingen SKAL harmoniseres med økonomisk empiri og teori incl. økonomiens paradigme.

Banker er og agerer som sælgere, ikke som rådgivere. De bør afkræfte formodningen om, at de prioriterer deres egne interesser frem for deres kunders

- Retspraksis SKAL herudover præcisere, at banker ikke har en uvarslet og formløs tilbageholdsret over deres kunders likvider

Bevisbyrdefordelingens betydning for bankkunders mulighed for at sagsøge deres bank og få medhold

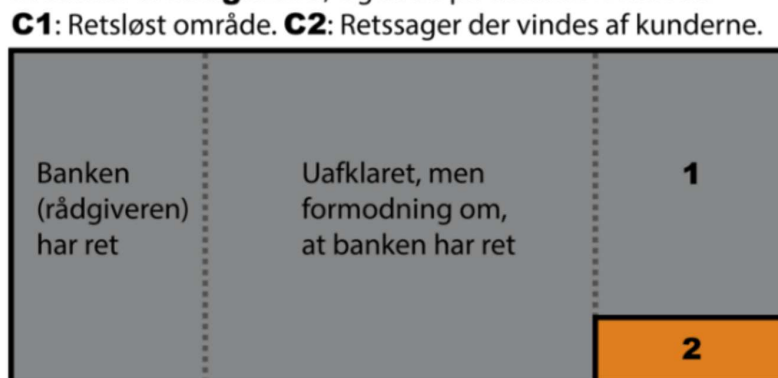
- A** Bevisbyrdens fordeling baseres på den økonomiske videnskab. Formodningen er for, at bankerne er **sælgere**, og at deres **købere** har ret.

- B** Bevisbyrdefordelingen er ikke fastlagt videnskabeligt korrekt, men politisk, til fordel for bankerne. Formodningen er for, at banker er **rådgivere**, og at de pr. definition har ret.

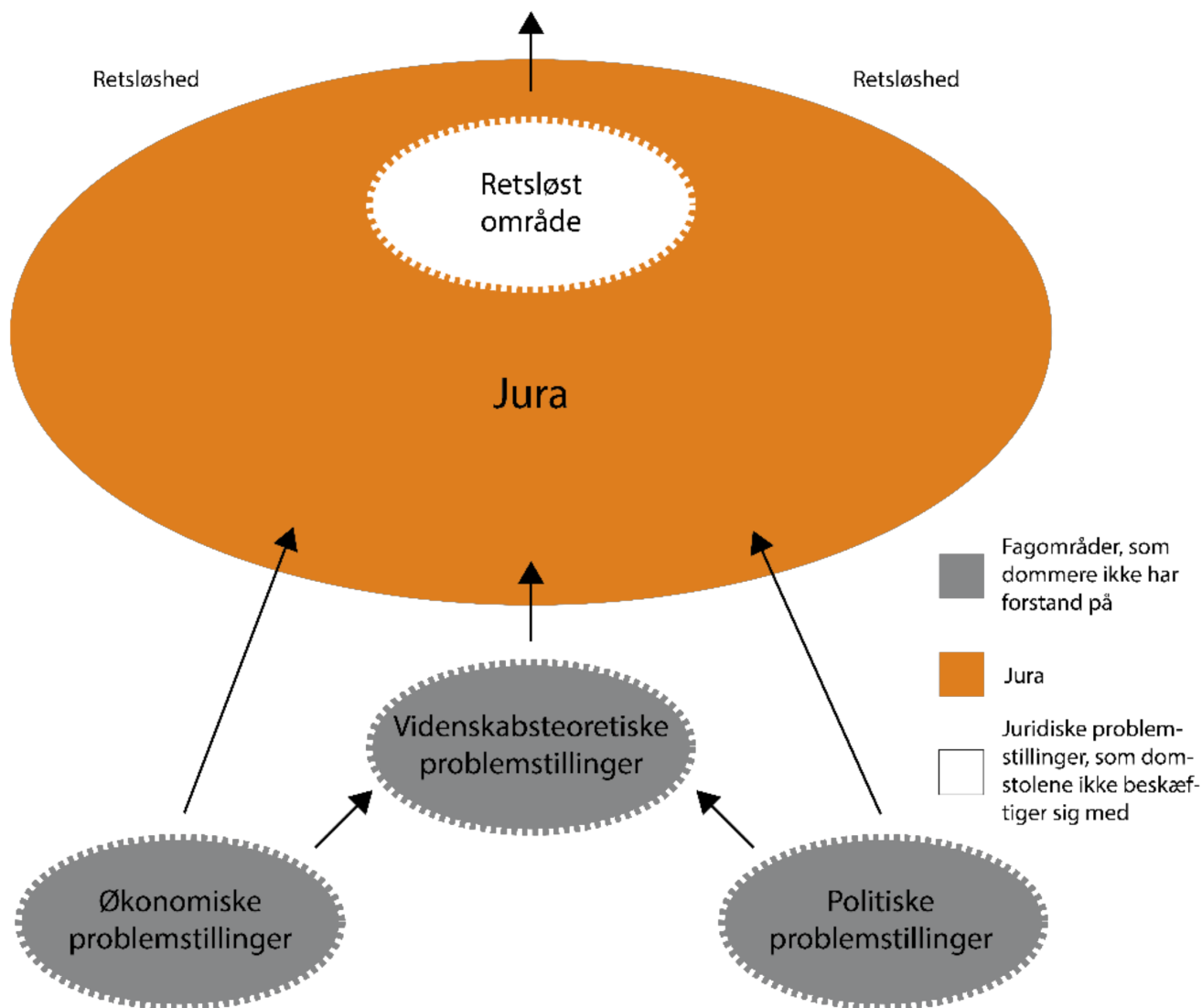

- C** Bevisbyrdefordelingen er ikke fastlagt videnskabeligt korrekt, men politisk, til fordel for bankerne. Formodningen er for, at banker er **rådgivere**, og at de pr. definition har ret.

A: Bankkundernes retsstilling, såfremt bankerne betragtes som sælgere og bevisbyrden fordeles korrekt i henhold til den økonomiske videnskab. **B:** Bankkundernes retsstilling, når bankerne betragtes som rådgivere og herudover også tildeles andre processuelle privilegier. **C1:** Tilfælde, hvor bankkunderne har ret i juridisk forstand, men undlader at sagsøge deres kreditorer, fordi der er risiko for økonomiske repressalier. **C2:** Tilfælde, hvor bankkunderne har ret i juridisk forstand, og har økonomiske incitamentter til at forfølge deres rettigheder.

Afgrænsning af jura fra retsløshed, videnskabsteori, økonomi og fordelingspolitik

En del juridiske problemstillinger, som domstolene burde tage stilling til, er overladt til bankernes økonomiske nævemagt. Hertil kommer, at domstolene anser videnskabsteoretiske og økonomiske problemstillinger (som de ikke har forstand på) samt fordelingspolitik (som de ikke må beskæftige sig med) som juridiske discipliner. Det skader bankernes kunder, at der mangler klare grænser mellem retsløshed og jura, samt jura og videnskabsteori, økonomi og politik.